

Oponentský posudek bakalářské práce

Karel Prášek

Matematika v japonských školách

Práce je rozdělena do dvou částí, odpovídajících klíčovým kapitolám 2 a 3. V první z nich autor popisuje historii a současný stav japonského školství jako celku, v druhé se soustřeďuje na výuku matematiky.

Exkurz do historie japonského školství v úvodu první části popisuje jeho vývoj od starověku až po dnešek. Přehled je úplný a vyčerpávající, vytknout mu lze snad jen absenci bližšího seznámení s historickým kontextem, na nějž se autor odvolává, případně některé formulace (např. autor píše, že v roce 1910 navštěvovalo základní školu již 97 % dětí, o kousek dále pak, že školství – ve smyslu počtu žáků – dále sílilo a dokládá to počtem žáků v roce 1940; takový údaj však bez uvedení srovnávacích údajů z jiných let nemá smysl a není jasné, jak mohlo sílit školství, do kterého již třicet let patřil prakticky celý populační ročník). Historická část přirozeně přechází v popis současného stavu, který je opět velmi komplexní – od organizace vzdělávacího systému a jeho správy nebo politiky japonského ministerstva školství přes charakteristiku tříd a učebního prostředí až po status učitelů a žáků. Autor se logicky soustředí především na jevy, jimiž se japonské školství odlišuje od našeho. Vytknout této jinak vynikající části lze některé chybějící údaje z ČR pro srovnání s japonskými (např. počet hodin nebo žáků ve třídách) a tvrzení, že „Odborníci upozorňují, že koncepce školních uniforem je dobrá“. V tomto kontroverzním tématu v žádném případě nepanuje shoda, která by takové tvrzení – zvláště není-li doloženo citací – ospravednila.

Za vynikající lze označit i druhou část práce, věnovanou přímo výuce matematiky. Autor zde srovnává metody výuky v Japonsku a ČR, podrobně se věnuje japonské specialitě, tzv. „lesson study“, a dále porovnává osnovy na prvních třech stupních škol a výsledky matematického vzdělávání, v nichž dominují výsledky v mezinárodních matematických olympiádách. Zde se dopouští nekorektnosti, když přímo srovnává výsledky Japonska s ČR, což vzhledem k zásadnímu rozdílu ve velikosti populace obou zemí nemá smysl.

Práce je celkově velmi čtivá a přínosná pro každého učitele (nejen) matematiky. Téma zpracovává vyčerpávajícím způsobem, který rozsahem, hloubkou i kvalitou provedení jednoznačně převyšuje úroveň očekávanou u bakalářské práce. Za zmínku stojí bohatá literatura zahrnující anglické i japonské zdroje, ze kterých autor osobně překládal. Stylistická úroveň práce je velmi dobrá, vzácně se vyskytují (někdy i hrubé) gramatické chyby, na něž byl autor upozorněn. Práce je ve vhodné míře doplněna ilustračními fotografiemi.

Celkové hodnocení:

Doporučuji, aby práce byla uznána jako bakalářská práce.

Praha, 20. 5. 2010

Derek Pilous